

Ved eksemption lempes skatten i bopælsstaten med den del af denne stats skat, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske indkomst. Lempelsen er således uafhængig af størrelsen af den udenlandske skat.

Eksemptionslempelse gives i de tilfælde hvor en indkomst kun kan beskattes i den stat hvorfra den stammer (kildestaten).

Dette er tilfældet, når der med visse undtagelser er tale om lønninger indtjent ved arbejde på skibe og fly i international trafik og lønninger fra offentlige myndigheder for udførelse af hverv for disse, samt for pensioner, der udbetales af disse offentlige myndigheder efter ophøret af tjenesteforholdet, jf. artikel 15 og 19.

Der er tale om den såkaldte »eksemption med progressionsforbehold efter ny metode«. Heri ligger, at selv om bopælsstaten ikke kan beskatte sådanne lønninger eller pensioner, indgår de i indkomstgrundlaget. Ved den skatteberegning, der herefter skal foretages, får disse indkomster derfor progressionsvirkning for beskatningen som helhed.

Dette lempelsesprincip svarer til lempelsen for udenlandsk indkomst i henhold til ligningslovens § 33A.

Der er ingen matching credit-bestemmelse.

For Venezuelas vedkommende lempes der efter eksemptionsmetoden. Dette er en konsekvens af, at Venezuela beskatter efter territorialprincippet, dvs. at kun indkomster med kilde i Venezuela er undergivet beskatning i Venezuela.

Der er i metodebestemmelsen indsat regler om creditlempelse for det tilfælde, at Venezuela skulle overgå til beskatning efter globalindkomstprincippet.

Artikel 25. Ikke-diskriminering

Artiklen følger OECD-modellen, bortset fra at statsløse personer ikke kan påberåbe sig bestemmelserne i overenskomsten.

Efter artiklens bestemmelser må de to stater ikke diskriminere hinandens statsborgere i skattemæssig henseende. Dette gælder både for personer og selskaber. Forbudet gælder såvel beskatning som de vilkår, der er knyttet hertil, f.eks. regnskabskrav, frister m.v.

Stk. 3 i artiklen gælder på tidspunktet for overenskomstens undertegnelse kun Danmark, men i protokollen er der indsat en bestemmelse om, at den også skal finde anvendelse, hvis Venezuela overgår til globalbeskatningsprincippet. I mellemtiden skal det ved fastsættelsen af et foretagendes fortjeneste være tilladt at fratække renter, royalties og andre betalinger på samme vilkår og betingelser, som hvis de havde været afholdt af et foretagende, der er hjemmehørende i Venezuela.

Artikel 26. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

Artiklen foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, der er hjemmehørende i en af de kontraherende stater, mener sig udsat for en beskatning, som er i strid med overenskomsten.

Indsigelse over beskatningen skal fremsættes over for myndighederne i bopælsstaten, som først selv skal søge at løse problemet. Hvis dette ikke er muligt, skal problemet søges løst ved gensidig aftale med den anden stat.

I stykke 3 er det bestemt, at de kompetente myndigheder ved gensidig aftale skal søge at løse vanskeligheder og tvivlsspørgsmål vedrørende fortolkning eller anvendelse af overenskomsten. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

Overenskomsten pålægger imidlertid ikke de to staters kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige. I praksis når man dog i de fleste tilfælde frem til en løsning, som er acceptabel for alle parter, men overenskomsten rummer ingen garanti for, at alle dobbeltbeskatningskonflikter vil kunne løses.

Artikel 27. Udveksling af oplysninger

Overenskomsten pålægger de to staters kompetente myndigheder at udveksle sådanne oplysninger, som er nødvendige for, at overenskomstens bestemmelser kan føres ud i livet. En kontraherende stat er dog ikke forpligtet til at meddele oplysninger eller udføre forvaltningsakter, som strider mod denne stats lovgivning eller forvaltningspraksis, eller som vil røbe forretningshemmeligheder eller stride mod almene interesser. Udvekslede oplysninger skal dog behandles som fortrolige.

Artikel 28. Bistand ved inddrivelse

Modeloverenskomsterne indeholder ingen regel om gensidig bistand med inddrivelse af skattekrav.

Fra dansk side ser man meget gerne, at der medtages en sådan bestemmelse i vores overenskomster.

Efter artiklen yder de to stater hinanden bistand med inddrivelse af skattekrav, der er endeligt fastsat i den stat, der anmoder om inddrivelsesbistand. Bistanden kan også omfatte midlertidige foranstaltninger til sikring af ikke-endeligt afgjorte skattekrav, f.eks. krav der er genstand for retsagsbehandling.

Overenskomsten tvinger dog ikke staterne til at yde sådan bistand, men når den anmodede stat accepterer en anmodning herom fra den anden stat, skal inddrivelsen foretages på samme måde, som hvis der var tale om inddrivelse af egne skatter.